

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 450 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 l.
Pagant per avanç, una preta de rebre.

EL POBLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 4, PRINCIPAL
BARCELONA
CARRER DE FORTY, 20, 1.º TERRA
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.230

ANY X- NUM. 3,172

BARCELONA, DIJOS 20 DE NOVEMBRE DE 1913

UN NÚMERO, 5 CÈNTIMS

Dr. CAMPS Vies urinàries (ronyó, pròstata, etc.) Ronda
Universitat, 14, principal. De 8 a 5.
R. NOGUER I COMET. - ADVOCAT Despatx: Baixada Sant Miquel, 5, pr.
mer. Consulta de 4 a 6. Telèfon 2.378

Les "clases conservadores,"

Algunes entitats patronals, i és de creure que ho aniran fent totes, han acordat visitar a En Weyler per a mostrar-li la satisfacció amb que veuen la seva permanència en la Capitania general de Catalunya. Els individus d'aquelles entitats no van a parlar a En Weyler perquè li concedirien un valor intel·lectual, ni el conceptu d'un general militar, amb tònica i procediments guerrers; és més, la majoria el deuen jutjar poc amic de les reivindicacions de Catalunya, però En Weyler, diuen ells, és severíssim, rigorós, solista immediatament el desordre material, pega fort i sense contemplacions, perquè, pobre del que's mogui, damunt de ell caurà tot el pes de la feia, encarnada en un malíser.

En general raonen d'aquesta manera les "clases conservadores", sense ni tant sols averiguar si és certa la fama de valentia que atribueixen al general. Lo pitjor, empero, és que raonen de tal modo, perquè suposa en ells una absoluta carencia de sentit ètic i una manca de previsió. No en tenen prou amb la disciplina militar i amb el compliment prudençial o extrínsec de la llei d'ordre públic; quan l'obra reclama i per a reclamar se surt malauradament dels camins legals; quan el poble protesta indignat i esclata en insubordinats moviments no permetes per la llei, cal aplicar, no la correcció adequada i serena, sinó la brutalitat, segons aquestes "clases conservadores".

Damunt del poble i de l'obra és precis llançar-hi els esquadrons sense mires de cap mena. La força bruta, el pegar fort, ben fort, heu's aquí la divisa, però la divisa immoral i improvisada.

Amb En Maura passa un cas idèntic però a l'inversa: En Maura, per a les "clases conservadores" és bonat, sant, aust, i bon governant, però quan ell és al poder, tiren bombes; doncs que jaqui qualsevol, un deshonrat, un ignorant, mentre el soroll no destorbi la quietut dels interessos creats.

Ben dolorosa és aquesta consciència. Denota una psicologia perversa; tant perversa com la que sojorna en els espèctics sistemàticament revolucionaris. Entre els revolucionaris "engraés" i els guardadors de la pau material, transitoria, apuntats en la divisa del apegar fort, hi existeix el mateix grau d'imperfeció, de fals humanitarisme, de capacitat progressiva, amb una sola diferència: en quèls primers, quan no són teòrics, no tenen educació ni instrucció, i la seva ànima sent tot el flagell de les injustícies socials.

Les "clases conservadores", les que així raonen, temen massa i provenen poc. Obliden que les baixonetes i els malisiers mantenen durant un o dos o més anys la pau material, però què desordre moral es fa més intens i al cap de vèl·l esclata amb més força i allavors ningú l'atura, ni aquella simplicitat i salvatge diva que inextinguible havia fet la por, circumstancialment, aparentment.

C. i V.

La frèvola gasetilla

Volcans productius

Qui no s'ha entremès piadosament llegint les a potosíssimes desgràcies que causa una erupció volcànica? Les lavas ardents, baixant a rius sobre les camps, (pobres cultius!) enantant i de les viles (pobres cases, pobres vilatans!); la sinistra pluja de cendra; els llargs estroiments de la crosta terrada; els Comuou, comuou tot això.

Però, d'avui en avant, caldrà no deixar-se arrossegar massa aviat per aquestes inclinacions sentimentals. Sembla que les terribles volcans tenen també terres bogades força apreciables. La darrera erupció de l'Etna va valdre als sicilians la visita de set mil turistes que's deixaren sis milions de guany.

I vet aquí que l'Etna s'ha desentès d'aquesta protecció magnànima i fogosa. L'Etna no raja; l'Etna s'ha ensoptat. La misèria s'escaupa per aquelles terres de Sicília.

Un diari de Catania se'n plany amargament i llança tota la culpa als poders públics. Diu: «Es ben cert que possim una font inesgotable de riquesa. Mes, cal que'l Govern, no tingui la calma d'esperar que sigui completament extingida».

Potser els bons sicilians desitgen que l'Estat s'ocupi de mantenir desena l'onor me formal de l'amable volcà que és tant en tant ha engendrat un bon castell de focs artificials... Ells, els sicilians, ja faran com que's tracta d'una erupció autèntica... Però resultaria cara semblant es ragaema. L'Estat no s'hi embolicaria. Serà, doncs, qüestió de que cerquin alguna font: pressa un xic fantàstica... Ben portat, amb una intensa propaganda, pot resultar negoci de grans profits. L'Etna és un volcà de fama; no són romans! Jo no sé pas en quants versos dolents ha servit per a famelades metllores.

KARL

CASA MARTÍ
REGALIS: Joieria, Plateria, Rellogeria
Objectes d'art, Miquines fotogràfiques, porcelanes, mobles, etc., etc., a preus sens competència i de veritable ocasió. Estalvia temps dinant tota persona que fa operacions en la mateixa. - Unica a Barce. St. Pau 28.

Notes i comentaris

Conferència d'En Layret

El dissabte vinent a la nit, el nostre estimat amic, l'il·lustre promotor de l'Esquerra Catalana, don Francesc Layret, donarà una conferència a Berga, dissortit sobre'l tema «Democràcia i Llibertat».

Banquets electorals

Els regionalistes efectuarà una pla de banquets per a celebrar les victòries electorals un a En Bofill i Matis, p'tropls del districte segon, un a En Cararach, altre a En Segura i Andreu, etc.

Els radicals, per no ésser menys, també n'organitzen dos: un en honor dels candidats del districte quint i altre pel del districte primer.

Jovenut de C. N. R. de Gracia

Aquesta Jovenut convoca a totes les Jovenuts del partit a una reunió que tindrà lloc en nostra entitat, dissabte dia 23 del corrent, a dos quarts de deu de la nit, per a tractar de l'organització d'una festa nacionalista.

Aquesta Jovenut espera de totes les de la nostra comunitat política que assistiran a l'esmentada reunió amb el sol objecte de procurar una organització perfecta.

Varies

Hem sentit assegurar que's tracta de constituir una agrupació de joves que's proposa seguir incondicionalment la política que encarna don Antoni Maura, amb absolut allunyament de l'actual Govern.

Amb el fi de que aquestes elements puguin trobar-se representats en la propera assemblea maurista de Bilbao, els treballs de reorganització es portaran ràpidament.

Ha ingressat en el partit radical l'ex diputat a Corts per Granada don Lleonard Ortega.

En una carta al senyor Lerroux, li diu: «Separado de la Unión y de la política activa desde hace tres años, muerto Sol y Ortega, sin compromisos políticos con nada ni con nadie, desorientado en los presentes días las muchedumbres republicanas, creo con sinceridad que únicamente el partido que tú acudillas puedes ofrecer a los laberintos de los que creemos que la independencia patria está esencialmente contenida en la implantación de la República, caminos definidos y soluciones concretas».

Quan la Solidaritat, aquest senyor pretén ésser senador solidari per Catalunya.

Vergonyes nacionals

L'ensenyança a Espanya

En la col·lecció de cartogrames i diagrames exposats en els salons de Museu Pedagògic Nacional, n'hi ha un de sumament interessant i eloquent, puig en ell se demostra gràficament que fins molt avançat el segle XXII, o sigui d'aquí dos-cents anys, Espanya no entrarà en el concert cultural del món. I si jutgem per la marxa iniciada durant aquestes darreres anyes, s'endarrerirà encara més aquesta data.

El sudat cartograma representa en cada província la proporció de 100 nois d'edat obligatòria (sis a dotze anys) que, segons dats oficials, se matriculen en escoles públiques i privades i de l'aquells que no apareixen inscrits en els registres de matrícula. El quadre no pot pas ésser més trist.

Apareixen en el quadre d'honor amb mil·lions de proporcions mitges de nois matriculats les províncies de Valladolid (9 per 100); Burgos i Logroño, 14 per 100; Soria, 16 per 100; Avila, 17 per 100; Càceres, 18; Avila; 19 per cada centenar de nois que deuen entrar a les hules.

A les sudistes províncies, totes elles de la planura castellana vella, amb excepció de Càceres i d'escas territori realment basc, perquè Avila té moltes terres que foren de Casella — la Rioja alavesa — venen, en ordre ascendent, amb figures de terme mig, a partir del 21 per 100 (de nois matriculats) que tenen Salamanca i Navarra, per a deixar les màximes proporcions, entre altres de 50, 63, 64, 67 i fins a 68 per 100, i les «extenses regions del litoral mediterrani» — exceptuant Catalunya, naturalment — l'Andalusia occidental, Canàries i Galicia.

Davant d'això, un deu preguntar-se: Que podem esperar d'aquestes generacions en ple segle XX? Perquè oficialment resulta que a Espanya sols hi 58 per 100 dels nois de sis a dotze anys se matriculen per a anar a l'escola.

I no parlem ara de l'escola professional, A Càceres, un sol mestre cuida de l'educació de 150 nois, i no parlem tampoc de les condicions higièniques que què haurien de desdichar quadres i escenes vergonyoses, puix com diu molt bé un escriptor i conegut pedagog, la majoria de les escoles públiques d'Espanya no són més que «comunitats de l'infància». D'això per a vergonya nostra, no se'n salva Catalunya.

Emprò, qui pensa en el problema cultural tenint el problema del Marroc, la feia resolució del qual té de salvar (?) a Espanya?

Dr. Serrallach VIES URINÀRIES I RONYONS
12 a 2 y 6 a 7. Pol. 40.
Consulta econòmica, de 7 a 9, Jovellanos, n.º 9.

ECOS

QUAN a Madrid una aristocrata de equivocades costums va promoure en el teatre de la Sargueta de Madrid, un enorme escàndol amb una de les típiques, fets preguntat En Rusiñol per lo que hauria succeït a Barcelona, si semblant espectacle s'hagués produït en la nostra ciutat.

En Rusiñol, respongué senzillament: —Haurien cremat un tramvia.

Perquè el tramvia ha esdevingut el substitut de la caseta de consums. No és que la supressió dels tramvies hagi estat incorporada als programes democràtics, sinó que'l poble en les seves ires sentimentals té segons les èpoques un blanc inmutuable per a les seves agressions. El poble no cridarà l'abax els tramvies, però els cremarà. ¿Perquè? Perquè no n'ha pas cap altra alçada, que cap vell laminat, que cap home o dona mutilat, han obtingut una responsabilitat penal de la companyia, ni una indemnització per a les víctimes. Sab també que en la premsa hi ha sempre tan silenci per a les empreses tramviàries i que si en els periòdics és un feix de passes el silenci, en el municipi són raons poderoses. Se sab tot això i que el tramvia s'hi passeja un orgull, i quan se produeix una manifestació tumultuària, una vaga violenta o la terra queda tacada de sang, com ahir, el poble apedrega els tramvies, els volca, i de vegades, com una purificació, com una venjança per les carnes segades, els caps aixafats, per les carnes arroegades que mai obtingueren justícia, les flames pugen al cel a l'igual que una foguera votiva dedicada als déus.

Si arriba a matar En Maura, ahir hi hauria hagut una lluita popular al carrer d'En Balmes. Quan en el poder s'assen un tir, sorgeix tant fàcilment un Camil Desmoulins damunt un banc del carrer, arengant contra els poderosos que deixen darrera seu cadavres d'infants... Per això les revoltes futures que abans s'iniciaven davant d'una caseta de consums, començaran ara entorn d'un tramvia. D'un tramvia o d'un automòbil.

—

QUAN la força pública pacifica el carrer d'En Balmes, entrarem a la estació del tramvia per a saber si circulen els convois novament. Sobre la taquilla un lleterero diu: «No se de Pachan Billetes por estar ben turrupada la Bja».

Tendem un miró encès i estiguérem a punt de cremar lleterero i taquilla. Uns anglesos, al nostre costat, reien del lleterero.

Els lletereros aquests els deu fer posar així la companyia per a que's de fora creguen en la nostra barbarie o per a que nosaltres, rient-nos, oblidem la pobria criatura feta a troços.

—

NO fa molt temps la benemèrita «Catalana d'Edicions», ens donava un llibre que feu escriure llargues crítiques. El llibre era d'un home d'estudi, d'un home sense consagracions populars, del doctor Turró i l'obra «Orígens del Coneixement». El llibre quedà consagrat per la crítica. Catalunya tenia un altre motiu per a confiar amb ella i amb els seus homes.

Ara, En Turró i l'obra acaben de triomfar a París. La casa Akart, fama fides més importants cases editorials de París, acaba de llançar al mercat «Orígens del Coneixement», curiosament traduïda i esplèndidament editada.

Després de Valeyman, per què permís de traducció va cobrar el doctor 20.000 marcs, l'obra serà llegida en francès i no dubtem que demà ho sigui en italià i en anglès, donant la volta per tot Europa i amb ella el nom del seu autor i el de Catalunya.

—

JA hem dit alguna vegada que «La Vanguardia» és el que's pla més dels diaris barcelonins. Per això la reputa de tant en tant. Avui n'és dia.

Un escriptor enecat com una almosa pels mirallets dels articles del senyor M. S. O'jver se llença avui a la defensa del senyor Maura.

L'article del senyor don Martí Cambrubí, s'acaba així: «Volverá Maura, como Napoleón de su isla solitaria».

Honem justos, per a anar a Waterloo. Senyor Cambrubí i senyor Cambrubí... I vosè, senyor Oliver! Com deica passar aquestes divagacions històriques? Bé les veritat que un admirador del senyor Maura, el qual ignora que era la llacuna Estigia, bé pot no saber que de filla d'Elba a Waterloo, no hi ha més que uns quants dies.

—

Un altre hem dit alguna vegada que «La Vanguardia» és el que's pla més dels diaris barcelonins. Per això la reputa de tant en tant. Avui n'és dia.

Un escriptor enecat com una almosa pels mirallets dels articles del senyor M. S. O'jver se llença avui a la defensa del senyor Maura.

L'article del senyor don Martí Cambrubí, s'acaba així: «Volverá Maura, como Napoleón de su isla solitaria».

Honem justos, per a anar a Waterloo. Senyor Cambrubí i senyor Cambrubí... I vosè, senyor Oliver! Com deica passar aquestes divagacions històriques? Bé les veritat que un admirador del senyor Maura, el qual ignora que era la llacuna Estigia, bé pot no saber que de filla d'Elba a Waterloo, no hi ha més que uns quants dies.

—

Un altre hem dit alguna vegada que «La Vanguardia» és el que's pla més dels diaris barcelonins. Per això la reputa de tant en tant. Avui n'és dia.

Un escriptor enecat com una almosa pels mirallets dels articles del senyor M. S. O'jver se llença avui a la defensa del senyor Maura.

L'article del senyor don Martí Cambrubí, s'acaba així: «Volverá Maura, como Napoleón de su isla solitaria».

Honem justos, per a anar a Waterloo. Senyor Cambrubí i senyor Cambrubí... I vosè, senyor Oliver! Com deica passar aquestes divagacions històriques? Bé les veritat que un admirador del senyor Maura, el qual ignora que era la llacuna Estigia, bé pot no saber que de filla d'Elba a Waterloo, no hi ha més que uns quants dies.

Palau de la Música Catalana

Recital de violoncello,
Aurelia Sanchristofol

Bones notes ne teniem d'aquesta gentil artista, nova que vegem plenament confirmades en el concert que us donem d'aquesta nit.

La senyoreta Sanchristofol presentà un programa força interessant: «Sonata en la menor» Marcelló; «Sonata en re menor» Veracini, que digué força bé, imprimint a ambdues obres, un segell força personal.

«Suite en re menor» i «Sonata en sol menor» de Bach, foren lo gros del programa, sortint-se'n la senyoreta Sanchristofol d'una manera remarcable, si bé per a aquestes obres li manca força, experiència d'escola.

«Pavillons de Fauré»; «Romança» Edgard; «Scherzo» Sakaloff; «Balada» Brahms i «Preludi» de Lindberg, foren altres tantes obres on demostrà lo molt guaiol.

La senyoreta Sanchristofol, és tot un temperament; té ànima d'artista i en certs moments adquirix un personal relleu digne de notar-se. L'última (i d'això no'n donem la culpa a ella), que flagit pigut encanyada amb tant pessima escola.

Sempre hem trobat en els debacles de violoncello de l'Escola Municipal de Música, la manca absoluta de lo que podíem dir-ne una «ventilable escola».

Hi han coses que no les comprenem i aquesta és una d'elles: si la plaça de professor de violoncello va adjudicar-se en temps en que la sollicitant En Pau Carals, En Luprest, En Castro i altres, sentia quel mestre a lo que va adjudicar-se el senyor Solé, hauria de seguir una escola o altre i a jutjar pels debacles que li coneixem, salvant els mèrits naturals de cada un, trobem que no deu seguir-ne cap.

La senyoreta Sanchristofol, pensionada per l'Ajuntament, diu que va a París a perfeccionar-se. Trobem que fa molt bé, doncs allà segurament trobarà professors bons, com també n'hi han a Barcelona, no obstant, que li podràn treure tots els defectes d'escola que avui posseeix que són molts i ajudada al seu fèrmit temperament artístic no és de dubtar que assolirà l'loc que li pertoca i que sens dubte no aconseguirà mai, per molts anys que assistis a les classes de violoncello de l'Escola Municipal de Música.

Així com he dit repetides vegades que m'ocuparia un dia de l'ensenyança que's dona al Conservatori del Liceu i del seu professorat, també parlaré algun dia de coses de l'Escola Municipal de Música, on hi ha professors (per sort raríssima) que creiem que detenen lloc que altra gent amb més mèrits i més ciència, podrien desmentir. No sempre ens hem de torar amb recomanacions d'altres i carres.

I que no hi guanyarien pas poc, l'Art i els debacles!

HOLTZ

CABALLERS

Per 20 pessetes, en els Magatzems EL BARATO, poden comprar un magnífic abric, panyo superior, dugues cares.

PREU FIXE

L'Universitat Popular de la Corunya a Barcelona

No en va el temps avança i la cultura establert corrents de confraternitat entre els pobles. En l'Ateneu Enciclopèdic Popular s'ha rebut de la Corunya una atenta i llarga comunicació anunciant una exemplar gestió cultural. Es tracta de que l'Universitat Popular de dita capital gallega, excel·lent entitat compendiària d'un bel·lisme coronyenc té l'última paraula dels vintidors i l'actual, una excursió amb caràcter científic a nostra ciutat.

Formada l'Universitat Popular de La Corunya per categories, advocats, professors mercantils, mestres, metges, periodistes, comerciants, artistes, industrials, etc., fins més de set anys que labora per la cultura popular, sostenint classes, donant conferències, sessions de música, de projeccions i de lectura de troços escollits i comentats, organitzant mètodes visites a fàbriques, museus, establiments d'ensenyança, monuments, etc., tenint ja fetes excursions bel·liscades educatius a Betanzos, Ferrol, Santiago, Lugo, Santander, Bilbao i San Sebastián.

Es de creure que apart de l'Ateneu Enciclopèdic Popular que, a pesar de la perenne estorotx financiera que travessa, fa propòs, esgones notícies, obsequiar als que a La Corunya sostenen els seus mateixos ideals, les entitats barcelonenses que poden i fuden sa actuació en el mostrar la cultura de nostre poble, entitats com per exemple, el Centre Excursionista de Catalunya, l'Associació de la Premsa, la d'Ateneu de Forasters, l'Orfeó Català, el Centre Autonomista de Dependents del Comerç, posades prèviament d'acord amb l'Enciclopèdic, o per separat, organitzaran quelcom que satisfaci als excursionistes gallegos els fervents desitjos de conèixer d'aprop als catalans.

Es diu que venint amb els fide l'Universitat Popular de La Corunya, el seu floce president, el professor don Angel del Castillo i una representació oficial de l'Ajuntament de la capital gallega en l'ajuntament de nostre Municipi, s'adoptarà algun acord consistorial encaminat a preparar una digna acollida als que d' tant lluny vénen per a estreynar cordials relacions de mutua simplicitat i de cultura.

Els elements de la societat barcelonense Colonia gallega, també es disposen a obsequiar als excursionistes.

El succés d'ahir

El tramvia de Sarrià mata a un noi, destroçant-lo. El públic s'amotina, trenca els vidres de varis cotxes i intenta cremar-ne d'altres.

Altra vegada una desgràcia ocasionada pel tren-tramvia de Sarrià, ha commogut als ciutadans, fent explotar l'indignació popular.

La desgràcia d'ahir rebassà la mida d'altres incidents i el poble s'amotinà.

Cent, mil vegades s'ha lamentat la premsa de lo que succeïx amb aquesta dissona companyia. Els atreus pugen i baixen pel carrer d'En Balmes, amb velocitats temeraries, sense aflixar per a res la marxa al passar els carrers transversals.

La culpa de tot la té la companyia que no mira altres interessos que's seus i que obliga a observar uns horaris verament impropis d'un tramvia, als conductors. Succedeix que dits conductors, apremiats pels horaris, sempre amb la menaça d'un càstig, van amb l'única idea de fer camí. I per això la velocitat amb que marxen sempre.

Barcelona no deu permetre tal estat de coses. És una cosa quasi còmica donar un tramvia que surt del cor de la ciutat al títol de tren. Però això és lo que sembla que dona dret a la companyia a fer ús de velocitats boges als seus combois, en una via concorregudíssima de Barcelona.

No volem protestem i amb nosaltres protestaran tots els ciutadans de talabassos.

Si aquesta línia té caràcter de tren que se la faci soterrània, si no que se l'obligui a moderar la marxa dels velocos en tot el trajecte del carrer d'En Balmes; si té caràcter de tramvia que se la subjecte a la llei comú.

A què's de tres d'ahir a la tarda un tramvia dels que van de la Plaça de Catalunya a Sarrià, passant pel carrer de Balmes, agafà a un nen d'uns deu anys, el qual quedà completament destroçat.

El fet tingué lloc cantonada al carrer de València al d'Aragó.

Als crics donats pel públic que presencià tant horrible succés, es detingué el tramvia un instant, el precs per a que'l cadavre es despengués de l'eix en que anava penjat i empenygués de nou la marxa, perseguit pels transeüants que no paraven d'apedegar al cotxe.

Arrosegant el cadavre anà des del carrer de València al d'Aragó.

L'indignació era general. Un tramvia accidentat fou desseguida aural i els seus vidres embotellats. Els empenys i els passatgers que portava fugiren de la marxa que els fou possible.

Mentrestant el públic que corria damunt el velotx cantant de la desgràcia arribava a l'estació de la Plaça de Catalunya, en nombre de alguns milers. Atropelladament pujaren als bancs apedregant l'edifici i trencant els vidres dels cotxes que es trobaven allí parats. Ni un sol es lliurà de les tres del públic.

Un altre grup, també molt nombrós, volgué arribar fins l'edifici amb el propòsit de calar-hi foc i de destroçar tot lo que trobés al seu pas, segons els crics que's proferien. Alguns amplexos intervingueren tanmateix i fins i tot, però desobediència calgueren adonats i pedres en nombre pujat.

Amb palla i encenalls que foren introduïts a l'interior d'alguns cotxes, calaren foc els revoltosos; però el delegat de policia senyor Tressols, l'interceptor senyor Castellanos, un agent de seguretat dos guardes i dos turans, entrant que no pogueren dominar el tumulte per la insuficiència numèrica, aconseguiren, en mig d'una pluja de pedres, que l'incendi no prosperés.

Tant el senyor Castellanos com el senyor Tressols, tenen lesions, encara que de poca importància.

Al cap de bona estona que això succeïx arribà una secció de la guàrdia civil de cavalleria, que sobre en mà intenció obrir pas, sense aconseguir-ho. No tardaren pas molt en arribar més forces, de seguretat, de civils, i de les guardes municipals i urbana amb el que de seguretat senyor Milla Astiny, l'alcalde senyor Sagar, el governador interí senyor Die, els delegats de policia senyors Bravo i Portillo i Gil, el tinent coronell i comandant de Seguretat.

Ens comunica la Societat Astronòmica de Barcelona la següent descripció de l'estat meteorològic que ocasionà el fort vendalab de ponent que s'observà a Barcelona el dia 7 de l'actual, segons estudi realitzat per don Josep M. Francollé, individu de la Comissió de Meteorologia de la sudista Societat, prenent per fonament els telegrames de l'Observatori Central Meteorològic de Madrid publicats en la premsa i en la pàgina de Ca la Ciutat.

Exista el dia 25 d'Octubre darrer, una depressió al Nord d'Europa amb centre a Bodo (Noruega) i quina zona s'estenia cap al N. d'Anglaterra, Dinamarca, Península Escandinava i Rússia, i altra depressió amb centre a l'Atlàntic prop de les Azores, quina mínim era de 745'3 mm, i quina zona comprenia al SW. d'Anglaterra, W. de França, Espanya i Portugal.

El 26 al 27 poc varià l'estat general atmosfèric d'Europa, quedant en aquest darrer dia fosa en una sola les dues expressades depressions, trobant-se situat son centre en les costes occidentals d'Irlanda, quina mínim era en aquest dia de 744'5, però de sobte baixà a 735'8 i 724'4 en els dies 28 i 29 respectivament, tornant a pujar del 29 al 31 i continuant en el mateix bloc dit centre. Mes per efecte d'un brus canvi representat en aquest darrer dia per 751'8 mm, pogué suposar-se l'apropament d'un centre anticlònic que fés influència sobre la dita depressió, però per falta de punts d'observació en l'Atlàntic no pogué precisar-se el lloc d'origen, encara que si se diria per les tendències baromètriques que accuaven els diferents dats aprofitats pels observadors terrestres, lo que feia suposar-lo al SW. En efecte, el dia 6 apareix a Funchal un centre de 770'6 que arribà a 712 el dia 6, evolucionant-se la zona el primer dia al Nord de nostra Península.

En què's de tres d'ahir a la tarda un tramvia dels que van de la Plaça de Catalunya a Sarrià, passant pel carrer de Balmes, agafà a un nen d'uns deu anys, el qual quedà completament destroçat.

El fet tingué lloc cantonada al carrer de València al d'Aragó.

Als crics donats pel públic que presencià tant horrible succés, es detingué el tramvia un instant, el precs per a que'l cadavre es despengués de l'eix en que anava penjat i empenygués de nou la marxa, perseguit pels transeüants que no paraven d'apedegar al cotxe.

Arrosegant el cadavre anà des del carrer de València al d'Aragó.

L'indignació era general. Un tramvia accidentat fou desseguida aural i els seus vidres embotellats. Els empenys i els passatgers que portava fugiren de la marxa que els fou possible.

Mentrestant el públic que corria damunt el velotx cantant de la desgràcia arribava a l'estació de la Plaça de Catalunya, en nombre de alguns milers. Atropelladament pujaren als bancs apedregant l'edifici i trencant els vidres dels cotxes que es trobaven allí parats. Ni un sol es lliurà de les tres del públic.

Un altre grup, també molt nombrós, volgué arribar fins l'edifici amb el propòsit de calar-hi foc i de destroçar tot lo que trobés al seu pas, segons els cr

PLANA ECONÒMICA

Núm. 20

Re'ació comercial entre Espanya i els Estats Units

El mercat dels Estats Units és enorme, com repetidament he fet observar, i per lo enorme capaç de donar bons rendiments a qualsevol treball bé, racionalment i amb precisió. Pretendre obrir-se pas empujant vells procediments, o imposant costums i gustos que no són els del país, és buscar un fracàs segur.

Una cosa és ser mercader a la vella i altra cosa ho són la majoria dels productors i fabricants espanyols i l'altre és ser comerciant modern capaç de lluitar amb els pobles que figuren al davant del comerç mundial. Alemanya deu son èxit en el comerç internacional, no a la bondat dels seus articles, sinó a l'adaptabilitat dels seus productors i a l'habilitat dels seus viatgers de comerç.

Lo primer que deu fer-se és estudiar el país i els seus gustos i si la possibilitat d'obrir-se pas ho aconseguim, no pararem en els gastats que el viatge i els anuncis aconseguim, que tot ho paguem amb escreix en mercat colosal com el dels Estats Units. Aquest estudi no pot fer-lo viatjants que desconeixen l'idioma i necessiten un intèrprete que els expliqui una conversa doblement llarga i menys explícita i franca.

Aquí existeixen centres d'informació de veritable autoritat, com són la "National Association of Manufacturers" de Nova York i la "Philadelphia Commercial Museum". Conviendria que les Cambres de Comerç d'Espanya se fessin membres de tots dos centres, això permetria poder obtenir informació de persones de veritable autoritat respecte de persones per a la representació de nostres articles.

No deuen oblidar els productors espanyols que els Estats Units és el país on més força té l'anunci. Aquí no hi ha fetes ni gust per a provar, se va a la botiga com qui va a comprar un bitllet del tren, sense temps que perdre i sense dubtes de què és a comprar, això ho fa l'anunci.

La marca de fabrica és altre dels vençuts per a consolidar el comerç. L'intermediari sols atén a son negoci i compra al lloc on li convé, sense atendre en general a altra cosa que el preu i la venda; que pugui obtenir de la venda; aquí compra oli espanyol perquè li convé la classe i el preu, demostra trobar vençuts en altre similar de Califòrnia i no recorda d'Espanya per a res. Qui defués al productor es el consumidor, però per a això és absolutament necessari l'acostumar-lo a la marca de fabrica.

No hi ha més que fixar-se en els estats d'importació de vins per a advertir la cura que posen altres nacions en la conservació i crèdit de les marques. Itàlia i França venen embotellats la major part de llur vi, fent-los sols petites quantitats en barrils; en canvi, Espanya figura en primera línia com a importadora en barrils i en inferior lloc en l'importació de botelles.

Lo mateix succeeix amb tots els demés productes: oli, conserves, peix, fruites etc. Per aquest camí vendrem productes i fins ampliarem el mercat, però no'l consolidarem mai i sobre tot estarem en perpetua lluita davant la menaça d'altres productes similars.

Altra raó existeix en ajut de lo dit. Fins i aques anys, els països productors europeus acaparen molts productes naturals perquè eren els mateixos que's produïen però des del darrer terç del passat segle s'han posat en explotació enormes territoris, tant en el continent americà com a Àfrica i Àsia. Aquesta nova producció va sobrepasant-se a l'europea, i arribava a suplantar-la en els mercats per les millors condicions de preu.

Els exportadors espanyols de productes naturals deuen prevenir-se contra la menaça i defensar-se amb lo únic que poden fer-ho, que és amb la classe amb l'especialitat i amb la marca.

Es precis que les Cambres de Comerç i les associacions agrícoles estudin el problema per a encarrilar nostra exportació de productes naturals per l'única via que pot salvar-los, convenient als productors i exportadors de que una especialitat o marca acreditada és difícilment desallotjada d'un mercat, i que en canvi, una exportació anònima està sempre exposada a ser arrollada.

Creiem que el mercat de taronja està completament perdut en els Estats Units, demanda la producció de la Florida i Califòrnia. Si a Espanya se dediquessin al conreu de la taronja (grape fruit) donat lo

poc que tarda en donar fruit l'arbre podríem obrir-nos un nou mercat a Europa i fins per a la seva importació als Estats Units, puix els que's produïen aquí no són suficients a la demanda.

L'exportador espanyol envia en ocasions sos productes als Estats Units sense conèixer la legislació que regula llur venda, sos envasos, rotulats, etc. etc. sofrint contretemps que pretén salvar, intentant per medi de la representació d'Espanya que's modifiquin les lleis i Reglaments o per lo menys, que's fassi una excepció a son favor en determinat cas.

Aquí s'es infraccions reglamentàries originen un gran treball a la Legació, que cal sempre ser implacable per la resistència de les autoritats americanes a burlar la llei o a fer favors, i a l'ensens causen grans perjudicis al importador, que veu son negoci deingut o rebutjat.

Per a evitar aquests inconvenients no hi ha altre mitjà que l'estudi per part de productors i fabricants, de la legislació americana, omint-se estrictament a la mateixa sense discussió ni reparos, que aquí no entenem ni admetem.

Si nostra importació ha d'augmentar i consolidar-se als Estats Units és necessari donar a conèixer els productes, i a aquest fi res millor que les exposicions comercials permanents.

L'any passat vaig tenir l'honor de proposar a la superioritat la creació d'una Secció Espanyola en el Museu comercial de Filadelfia, després de haver lograt que's pogués fer en millors condicions possibles. Per l'importància d'aquesta Exposició i per ser Filadelfia el segon port en portador dels Estats Units, la Secció Espanyola donaria excel·lents resultats al nostre comerç, com els ha donat la seva estada donant al japonès la secció organitzadora pel Govern d'aquell Imperi. No s'ha fet fins ara res de lo que proposava, però ho considero de tanta importància, que'm permeto insistir-hi convençut de la seva bondat.

Fa alguns anys, existia a Nova York una Cambra de Comerç espanyola, que desaparegué posteriorment per causes que no son del cas detallar. L'organització d'aquesta Cambra de Comerç s'impugna i es tasca que deu emprendre sense dilació. Sense cap organització que reunís i orientés els esforços individuals i amb procediments comercials antics posats en pràctica per persones que no coneixen o el coneixen poc el mercat dels Estats Units, el comerç espanyol augmenta en els darrers 10 anys 14 milions de dòlars. Si això ha corregut amb circumstàncies tant poc favorables, és segur que centrallment en un organisme comercial el total esforç, s'obtingueren resultats molt remarcables.

L'única observació que faré per a no donar a aquest treball una extensió inconvenient, se refereix a nostres comunicacions marítimes.

Actualment aquestes se reduïen a la escala mensual que fa la Companyia Transatlàntica Espanyola a Nova York i l'anual al tornar del viatge a Cuba i a Mèxic, tant de la Companyia i noves particulars.

Per manifestacions del propi representem que en molt viatges de tornada quedem en el moll centenars de tonelades de càrrega que no hi tenen cabuda, apart d'altres moltes que ofertes pels corredors, no poden ésser admeses i no arriben a ésser enviades al moll. Com que els vaixells porten càrrega a Veracruz, Puerto México i l'Havana no poden pendre la Nova York sinó pel buit que's queda. Fent aquestes observacions per a satisfer a la demanda de nois. Es tanta la càrrega rebuda per la Transatlàntica, que amb ella poden omplir-se barcos "Tramper" amb bandera estrangera que fan el viatge a Espanya, habent-hi hagut anys que per son costat despatxà 10 i 12 vaixells de molt tonelatge.

Simpson, per aquesta raó, l'establiment d'una via mensual a Nova York exclusivament, per lo qual, no sols s'obtingria un increment en el comerç per la facilitat prestada al noli, sinó que s'afavoriria el transport de viatgers i amb això el turisme que avui no fa des de la Península espanyola per la deplorable deficiència i antiguitat dels vaixells.

MANUEL VALLS MERINO
Secretari de la Legació a Washington

terra als mateixos principis que a altres monopolis?

Segons la darrera llei sobre patents, si un home vol explotar una invenció d'un mode perjudicial a l'Indústria, se li retira el privilegi. Perquè eno fer lo mateix Les facultats donades a l'Estat deuran ésser de coses es precis que l'Estat pugui comprar moltes terres en condicions raonables per a la comunitat i el propietari. Les facultats donades a l'Estat deuran ésser més amples quan se tracten terres incultes o mal utilitzades. En una paraula: és essencial que des dels punts de vista legislatiu, administratiu i financer, l'Estat pugui actuar amb tota l'autoritat que li correspon, com a mandatari de la nació.

En efecte, les paraules de Lloyd George, amb tot i la seva energia, no fan més que reflexar debilitat la realitat. L'agricultura anglesa ve fa temps patint un període de decadència, fins al punt de que l'any darrer, sols la quinta part de la farina consumida a Anglaterra era de producció nacional, i del rest 42% fou importat de les colònies i el 38% restant de l'estranger.

El camp anglès se despoblen. En 1908, d'una població total de 38.000.000 d'habitants no hi havia a Anglaterra i Gales (no comptent-hi Escòcia i Irlanda) més que 1.500.000 persones dedicades a l'agricultura. Si s'afegís els pescadors i carboners, resultaria que la proporció de la població anglesa que viu a l'aire lliure no és més que d'un 8 3/4 per 100 i per a tot el Reialme Unit d'un 13%. A Bèlgica la proporció és de 21, a Alemanya d'un 35, a França d'un 42 i a l'Austria d'un 60%. Els metges anglesos afirmen que la llur raça degenera de tant treballar en mines i fabricues.

Ménte de 4.000 persones posseeixen la meitat del territori anglès. La proporció dels propietaris que coneixen llurs terres personalment és ínfima. És d'un 12%, mentre que a Bèlgica és d'un 85, a França d'un 60 i a Alemanya d'un 86.

I lo pitjor és que's dand-l'ordre en la majoria, en lloc de produir les llurs terres, les convencionen en parcel·les per a criar-hi gans i fassans i fer-hi casseres.

La comissió encarregada d'estudiar la qüestió agrària, en l'informe que ha publicat assegura haver comprovat que prop del 60 per 100 de's obrers del camp reben un salari inferior a 23 francs setmanals i que és necessari fixar un tipu de salari mínim de 28 francs, qual establiment anirà a càrreg de comissions locals.

En el cas de que l'augment del salari arribés per sa quantia a comprometre els negocis dels pagesos, aquests tindrien dret d'apel·lació davant d'un Tribunal especial, que s'encarregaria de determinar en quina proporció deu ésser modificat el tipu del lloguer de les terres per a que pugui l'arrendatari suportar el gravamen del augment del salari, és a dir, que la reforma anirà contra'l propietari, no contra'l pagès, contra l'arrendatari.

La comissió recomana després la creació d'un tribunal especial encarregat de fixar un criteri raonable de preus de lloguer i de garantir als arrendataris contra expulsions injustificades. A judici d'ella, aquest sistema evitaria en molts casos la operació sempre costosa, del rescat de les terres per l'Estat o per associacions, però fins en aquests casos, el preu del rescat de les terres, el fixaria dit tribunal.

Aquesta és la transcendental reforma, la més qüestionada per ser que s'hagi donat en nostres temps, que's proposa dur a terme aquest famós, aquest genitil home d'Estat anglès que's diu Lloyd George. Tindrem al corrent a nostres lectors del desenvolupament d'aquesta reforma si s'arriba a implantar cosa que's molt possible, malgrat la comprensible i formidable oposició que ha trovat entre els interessats i els dand-l'ordre i els seus naturals amics i aliats: els conservadors unionistes anglesos, enemics sistemàtics de l'actual govern radical anglès i especialment d'unu muerca casa personal, del seu il·lustre membre el famós estadista gal·lès.

J. MAS i ROURA

El Govern i el port de Barcelona

La Cambra de Comerç i Navegació d'aquesta ciutat va dirigir al ministeri de Foment una exposició en la qual congreja el seu criteri sobre alguns dels més importants temes plantejats en la Real Orden que va aprovar les tarifes d'arbitris i serveis d'aquest port i va disposar que s'estudés la manera de reformar-les, a base de disminuir els arbitris que graven a certs articles, especialment al carbó, compensant la disminució d'ingressos ja que amb l'augment de l'arbitris sobre totes o algunes de les mercaderies embarcades.

En el document, després de manifestar la Cambra l'extraordinari interès que li ha inspirat sempre els assumptes del port, dona la seva transcendència en la vida econòmica del país, i de significar la seva conformitat amb la satisfacció que expressa la Real Orden per la forma en que la Junta de Obres del port va complir el seu mandat en ordre a l'augment d'ingressos, procurant no menysmetre els interessos del comerç, exposa l'opinió de que les tarifes d'arbitris que garantzen empréfitas són inalterables; impugna les conseqüències que en la Real Orden se dedueixen de l'afirmació que a lo que's arbitris no deuen ésser donats amb els impostos ferals i menys en necessitat de no oblidar la variable funció econòmica dels ports, així com la profundíssima alarma que l'augment ha de causar veure que, mentre s'està actuant per a logre que l'Estat impulsi l'exportació, s'ordga l'America d'entrar a la que s'ha anat creant, malgrat l'establiment d'arbitris sobre l'embarc de mercaderies en

un port com el de Barcelona, fundat, engrandit i sostingut pel sol esforç del seu comerç. Indica, després, la Cambra que és necessari no gravar l'embarc de mercaderies és sempre una treva a l'activitat econòmica, que mitja contraria a la producció espanyola i un breu renys amb el règim dels pobles que l'any de gravar l'exportació, l'afavorixen amb mil diversos expedients.

La Cambra examina després la compensació que, segons la Real Orden, ha de concedir-se al port de Barcelona, a canvi de no haver fruit fins fa tres anys una subvenció com la que frueix el port de Pontevedra i inferior en un 50 per 100 a la que percepceix el de Tarragona, sostinent que mentre podria estimar-se com compensació l'augment de la subvenció o la rebaxa de les tarifes, en canvi sols en un llenguatge convencional es pot donar aquell nom al manteniment del statu quo a reserva d'agrar més endavant la situació present.

Ratifica la Corporació informant el criteri que reiteradament ha sustentat en contra del règim d'uniformitat de's ports, per considerar que tot lo que tendeix a desonèixer o menysprear la seva autonomia administrativa, la independència de la seva vida comercial i les diferències naturals que entre els ports existeixen, constitueix un greu error econòmic.

Insisteix també en la seva constant oposició a l'impost de l'exportació i a les retencions que s'establixen entre aquest i els arbitris de port i marca l'enorme distància que vade la llei de 1900 que va crear aquell impost i va dir que's arbitris eno podien excedir del 50 per 100 de seu import, a la Real Orden que va disposar que no's pagui menys de dit 50 per 100.

Manie's a més endavant la Cambra que anhela vivament que en lo possible se reduïxi l'arbitris sobre'l carbó per l'importància que té la bagatela del combustible en una regió com aquesta, d'intensa vida industrial; però que tenint en compte la forma en que s'efectua la descarrega del mentat article, adhiu amb el criteri favorable a la rebaxa, no cessarà d'oposar-se a que s'alteri la tradició d'aquest port, que és favorable a la llibertat de la càrrega.

Examinant els principis establerts en la Real Orden de 3 de setembre de 1912, al considerar com norma equitativa la de que's ingressos locals dels ports cubreixin els gastats permanents i contribueixin en igual proporció que l'Estat a la construcció de les obres noves, manifesta que aquesta norma exigiria que si en el port de Barcelona s'inverteixen anyalment uns 50.000.000 de pessetes en obres d'amplament i millorament, el Estat contribuís amb aquest gastat amb la meitat, és a dir, amb 2.500.000 pessetes anyals, i no amb 150.000, i que no pot menys que sorprendre que, coneguts els dats, s'obliqui a augmentar les tarifes del port de Barcelona per a que'l seu producció alanci la quantia que signala l'expressada norma, i, en canvi, l'Estat no augmenti la subvenció, ja que seria de desajust que, un cop indicada, se'n dedueixin totes les conseqüències.

El peil major que's veu a l'arrel — següent dient la Cambra — al perllongar les perspectives que ofereixen aquest fet i la Real Orden objecte d'aquests comentaris és el de l'esterilitat del generós esforç que'l Comerç i la Marina de Barcelona han realitzat per a tenir un port a l'altura de la seva importància. Més de noranta i un mil·lions de pessetes han pagat aquells per a tenir aquest port, amb l'esperança de que algun dia hauria de resultar-los la reducció de tants gastats; amb la il·lusió de que, una vegada terminades les obres, i complerts els compromisos financers assumats, els arbitris, aquest port podria disminuir considerablement, en benefici del port que ofereix al tràfic una economia que notueix. I veus aquí — afegix — que ara s'enfonsen totes aquestes esperances al veure lo que's disposa en ordre a la reducció que s'exigix en aquest port.

La Cambra expressa que l'assumppte no pot ser mirat únicament des del punt de vista de les relacions dels ports de Espanya entre si, sinó que és necessari contemplar el conjunt que ofereix la competència mundial o la mediterrània, quan menys, dels ports de diversos països, sobre tot tractant-se del de Barcelona, que sembla destinat a sufrir la perpetua rivalitat d'alguns dels més importants d'Europa.

Quan es vol examinar aquest problema — termina dient la Cambra — és quan millor es nota el perill d'adoptar una norma fixa i invariable en matèries que al cap i a la fi estan subjectes a fluctuacions mercantils que no és possible perdre de vista, i l'insignificància de l'aspiració a reduir quantitats determinades i tal vegada més de moment, si això ha de ser a costa de la renúncia a un pervindre de grandesa econòmica; sotmetent, per tant, les seves consideracions al ministeri de Foment amb la seguretat de que no ha de veure's en elles més que un vici de desajust que el millor acord inspiri les decisions relatives a un assumpte tan vital per a Barcelona com el pervindre del seu port.

La jornada en l'Art textil

La Cambra Industrial ens ha enviat un exemplar de l'informe que eleva al President de l'Institut de Reformes Socials referent al R. D. de 24 d'agost de 1913, regulador de la jornada en l'Indústria textil.

En l'impossibilitat de donar un extensió a l'estudi d'informe, publiquem a títol exclusiu d'informació, les conclusions del mateix, que son les següents:

Primera: Deberá procedirse por el Instituto de Reformas Sociales a una información sobre el estado de las industrias textiles en España, que una vez terminada deberá publicarse.

Segunda: El reparto del horario es facultad patronal y así debe consignarse en el Reglamento.

Tercera: En aquellas poblaciones o localidades en las que, por costumbre, se celebran fiestas tradicionales, podrán aplicarse horarios superiores a 60 horas semanales, siempre que el cómputo de horas de trabajo efectivo no sea superior a 3.000 horas de trabajo anual.

Cuarta: Se fijará en el Reglamento que el trabajo efectivo es el dedicado a la producción, no debiendo, por consiguiente, computarse el tiempo empleado en el aprendizaje de máquinas.

Quinta: Para las fábricas situadas en los ríos y que tengan establecido el trabajo de noche, el horario anual será de 3.000 horas de día y 2.496 de noche, con el reparto correspondiente entre los días de la semana, si se celebraran las fiestas tradicionales.

Sexta: Se consignará en el Reglamento la facultad de recuperar el trabajo perdido por sequías o avenidas, pero no podrá imponerse jornada superior a la de 66 horas semanales en el trabajo de día y de 51 horas en el trabajo de noche, o la parte correspondiente en las semanas incompletas. Igual facultad se concederá a las fábricas que usen fuerza hidro-eléctrica.

Séptima: Para los que renuncien a recuperar por razón de sequías o avenidas, se les autorizará a repartir en sus horarios semanales un 3 por ciento, o sea 90 horas en trabajo de día y 72 en el de noche, al objeto de asegurar la efectividad del horario de 3.000 horas de día prescrito por el Real decreto, y las de noche autorizadas por la ley.

Octava: Firmar en el Reglamento que cuando no se trate de protegidos (mujeres y niños) la jornada de trabajo nocturno puede ser igual a la de día, o

sea la de 3.000 horas prescrita por el Reglamento.

Novena: Siguiendo el ejemplo de las legislaciones extranjeras, para las industrias que manufacturan géneros de novedad o de temporada, obligadas por durante un cierto período del año al "acomaguo" o paro forzoso, y que en cambio han de forzar el trabajo en otros períodos para atender a los pedidos de oportunidad se les concederá en el Reglamento la facultad de dar mayor duración a la jornada durante los 50 a 70 días de mayor trabajo.

Décima: Se fijará un límite a los aumentos por razón de los destajos, debiendo sólo aumentarse a los obreros que perciban salarios inferiores a 25 pesetas semanales.

Undécima: La base para imponer las multas será un tanto por uso o telar de la fábrica que haya conculcado el Real decreto, pero en ningún caso su cuantía podrá exceder del máximo consignado en la antedicha Real disposición.

Duodécima: Se procederá al estudio de un régimen adaptado de draw-backs para mantener la exportación, sin detrimento de la producción nacional.

Decimotercera: Desde luego se suprimirá el recargo del 10 y 15 por ciento sobre la contribución industrial, en las fábricas que usen como fuerza la caída del agua, y se reducirán las tarifas de contribución.

Decimocuarta: El Gobierno influirá cerca de las Compañías de ferrocarriles para conseguir la reducción de las tarifas de transporte de materiales, primeras materias y productos manufacturados por las fábricas de hilados y tejidos de algodón situadas en los ríos.

Decimoquinta: Respecto a la inspección del trabajo, convendría asegurar la idoneidad del personal que haya de ejercer el cargo, a cuyo efecto debe procurarse reclutar en ingenieros industriales, confiriéndoles además facultades a las Cámaras de Industria para ejercer la inspección.

Bibliografía

Anuari d'Estadística Social de Catalunya, 1912. Publicació del Museu Social de Barcelona.

La publicació d'aquest anuari, primer que s'edita a Catalunya i Espanya, es demostra que per si sola de la copiosa i meritoria tasca que està duent a terme el Museu Social de nostra ciutat.

No es pas aquest primer Anuari molt voluminós (no passa de 170 pàgines) però amb tot revela els treballs i fatigues que ha tingut que invertir-hi el personal del Museu, en l'arrel dels dats que conté, en un país com el nostre on les estadístiques son tant desatendides i on hi ha molta gent, inclosa la que's precia de culta i vol exercir predominis socials, que no fugués amb horror, imposibilitat així moltes voltes la tasca dels llurs pacients i confederats.

Diverses voltes l'he fet remarcar, per a censurar-la com se mereix, aquesta estúpida resistència de molt agent, a proporcionar els dats necessaris per a fonamentar els seus discursos, dels quals n'hem tant mancats. Podria jo recórrer a aquells casos curiosos que a mi personalment m'han passat i que demostrarien l'ineficientia de molts, però, oblidem-ho i concretem-nos a parlar d'aquesta obra, editada pel Museu Social de Barcelona.

Naturalment que no és completa ni de bon tros, que s'hi noten deficiències, que alguns dats que's donen son massa endarrerits. Però tinguem en compte lo que hem dit i que és el primer any de la seva publicació. Així, sols llonances mereixen sos autors per a que's serveixin com no dubem que serà així — d'encoratjament per a en anys successius començar-lo i perfeccionar-lo, per a que arribi a posar-se a l'altura de les millors publicacions similars de l'estranger.

Amo tot i lo que hem dit respecte al valor absolut de l'obra, creiem que als nostres lectors que no ho coneixen els interessarà més que els comentaris que nosaltres hi fem i els principals dats que conté i per això usarem del mètode exegetic, resumint per son mateix ordre, e's diferents capítuls que compren. Son aquests XXIII, que tracten respectivament de les següents matèries:

EXTENSIO SUPERFICIAL, POBLACIO I CENS OBRER. — 32.196'90 kc. té Catalunya, amb una població segons el cens de 1910 de 2.075.033 habitants, dels quals 1.133.883 corresponen a la Província de Barcelona, a la qual correspon també la major densitat de població de Catalunya i d'Espanya, 147 h. per kmc. La densitat mitja de població a Catalunya és de 64 h. per kmc.

El cens obrer de Barcelona, segons el darrer confeccionat per nostre Ajuntament en 1905, acusava un nombre de 144.788 obrers, dels quals 88.210 homes, 34.333 dones, 13.449 nois i 8.796 noies. Aquests dats son avui evidentment incomplets, per lo que d'esperar la prompta publicació d'un nou cens, conforme te sol·licitat de l'Ajuntament el Grup català per a la Protecció legal dels treballadors.

EMIGRACIO. — Durant l'any 1912, 18.174 persones s'embarcaren en el port de Barcelona, representant un dinu-

ció de 1.466 persones en relació a l'any 1911. En l'Anuari se fan molt encertades consideracions respecte a la procedència de dita població emigratòria.

MORTALITAT PER TUBERCULOSE. — Segons els dats de 1905, la mortalitat per tuberculosi en les 4 capitals catalanes donà els següents dats: per 100 Barcelona, 10'78; Girona, 14'85; Lleida, 6'53; Tarragona, 10'81; és a dir, superior en totes Lleida, a's demés de pas tots els Estats d'Europa, excepte França i fins de la proporció mitja que donà l'Espanya, que fou del 7'28.

Es donen, guardats en nostra terra, aquest problema.

ACCIDENTS DEL TREBALL. — 5.323 n'hi hagueren en 1910, segons dats presos de l'Institut de Reformes Socials, a Catalunya, 11 d'ells foren mortals, 5.228 lleus, 10 de pronòstic reservat, 11 greus, i 2 produïren inutilitat permanent.

Naturalment, Barcelona és la que entra en major proporció: 4.569 e'la sola.

Conté l'Anuari en aquest capítol, altres interessants quadros respicte als sexes i edats dels accidentats; dies i hores que ocorregueren els accidents; classificacions professionals dels matexos etc. l'Indústria que més ne produí fou la dels transports: 1.310, o sigui un 25'73 per 100 del total; després la dels metalls, 1.169 (21'96 %); l'Indústria de la construcció 1.022 (19'19 %) etc. Correspon a Catalunya el 15'33 % dels accidents ocorreguts a Espanya.

ESTADISTICA DE LES SUBSISTENCIES. — Respecte d'aquesta matèria, sobre la qual el Museu Social realitza treballs originals encara no empenys en lloc d'Espanya, conté d'Anuari, extensos, quadros mensuals de variacions de preus, que sentim no poder reproduir.

Direm no més que l'índex number per a 1912 fou de 99'3.

Ve després un interessantíssim estat sobre la relació entre l'ingrés total i el gastat d'habitatció a Barcelona, que proporciona dats que'l nostre Municipi principalment hauria de tenir molt en compte si seriament vol emprendre la tasca indispensable de democratitzar les finances, per a millorar la situació de les classes humils.

EL PARO I LA COL·LOCACIO. — Segueixen en l'Anuari les estadístiques de la Borsa del Treball de Barcelona (que no comprenen més que'l primer semestre 1912) i les de caràcter professional sostingudes per la Federació Sindical d'Obrers, el Centre Autonomista de Dependents, l'Institut de Cultura per a la dona i l'Unió Industrial, totes de nostra ciutat.

ESTADISTICA DELS SALARIS. — Es pot ser aquest, el capítol més original i més interessant de l'Anuari. Per el sola mereixeria el Museu Social, i a nostra entusiasmada felicitació. Es un treball interessantíssim, fet segons la classificació de profesons preparada per l'Institut Internacional d'Estadística, lo qual evidencia el valor científic de l'estudi.

Comprèn aquest el quadre de profesons, hores diàries de treball i salari setmanal en la ciutat de Barcelona, i ve començat pe's del treball de domèstic de

La reforma agraria a Anglaterra

Constituïx aquest assumpte amb el de l'autonomia d'Irlanda, i's dues qüestions que avui més interessan als anglesos.

El discurs pronunciat recentment a Bedford per Lloyd George i la publicació de l'informe redactat per la Comissió encarregada d'estudiar el problema agrari han donat relleu a aquest assumpte en l'opinió anglesa.

Lloyd George explicà clarament la finalitat de la seva transcendental reforma amb aquestes paraules:

"No'm proposo pas atacar als dand-l'ords personal ni col·lectivament. Reconeix que individualment no són pitjors ni millors que's demés ciutadans. Però afirmo que és impossible tenir confiança en la humanitat en la naturalesa humana

CRONICA DE FORA

Informació d'Espanya

(PER TELEFON I TELEGRAF)

Madrid 19 de 9 matí a 12 nit

Campanya dels gremis

El gremi de Madrid ha emprès una campanya de propaganda contra l'alt preu de la llum elèctrica, a qual efecte han sol·licitat una votació escrita entre els representants una moció que comprés els següents extrems:

Primer. Tançar els establiments a les set del vespre.

Segon. Encendre una sola llum i tançar a les vuit del vespre.

Tercer. No encendre els focs que donen llum a la via pública.

Quart. Sotmetre les accions que té en començament l'Electricitat.

Quint. Demanar al Govern que es declarés públic el subministre de fluid.

Sis. Demanar preu industrial per a l'alumini exterior.

Fanerals

La Real Academia Espanyola ha disposat celebrar demà solemnes funerals en sufragi del que fou el seu director don Alexandre Pidal.

Reglamentació de la pesca

El diputat a Cortes don Pere Sotomayor i don Ferrn Aguiló, en representació de varis socis de la pesca de Catalunya, han celebrat una delegada conferència, a l'objecte d'augmentar el salari dels pescadors gallecs, canàries i catalans, per a la reglamentació de la pesca i la vigilància de les costes a fi d'evitar la crisi per que passen avui els pescadors gràcies als abusos de les arts de caça i a la plaga de dofins que infecta nostres mars.

Com resultat d'aquesta entrevista va a emprendre una campanya de propaganda i al prop del Govern per alguns diputats i senadors de diverses marines.

El director de Navegació i Pesca ha anat aquest matí en automòbil, acompanyat pel comandant de Marina, a Bermeo, Donostia, Leizor i El Anchove. Ha escoltat les informacions dels presidents de les comarques i dels alcaldes en lo que's refereix a la pesca de carasses.

Una entrada de foc arribà a San Sebastián i amb el conjunt dels dades adquirits informà al ministre de Marina.

De política

Avui s'ha seguit parlant amb gran insistència de la proxima unió dels elements reformistes i republicans; per a lo qual personalitats d'ambdós bàndols han donat començament a les negociacions d'interlocució que esperen en breu plaig una solució satisfactoria.

L'opinió del senyor Alvarez és la de que el comite de Romanones, a pesar de que ha quatre vents ha llençat números aproximats dels diputats amb que ha de comptar en les proximes Corts, téndria que reduir en l'important de la realitat un elevadíssim tant per cent en els seus famosos comptes del Gran Capitán.

Am 40 o 50 diputats podrà defensar-se mes que satisfet el comite de Romanones.

Se proposa don Melquades començar en la proxima setmana la seva campanya de propaganda electoral, començant per Andalusia (Jaén, La Carolina, etc.), passant després a Extremadura, Asturias i Catalunya, a fi d'aquí d'una que confia molt en la tasca que estan realitzant els senyors Zulueta (don Josep i don Lluís) i Miró.

Com el senyor Alvarez que portarà al Parlament 20 o 30 diputats reformistes; i una vegada en el Parlament, ja veurem lo que passa;—ha acabat dient.

Avui, obstant, que se diu respecte a la reunió entre reformistes i republicans, no creiem que aquesta no serà la que signifiqui la confusió de les dues agrupacions, ja que el senyor Alvarez s'ha expressat en aquelles termes:

—Ho he dit i repetit mil vegades; el partit reformista no vol amalgamar i intel·ligir-se amb ningú; apostarà amb entusiasme a les tendències liberals que responen a la seva convicció, però finalment admetrà les recomanacions i s'afegirà a la coalició de responsabilitat agos.

El partit reformista, com partit nou, viu a la vida pública amb elements propis i porta un programa definit.

Així mateix, en les eleccions municipals, ha demostrat que no necessitava de ningú per a treure els seus candidats.

Comissió de conservadors

Arribat a Madrid una comissió de conservadors de les Balears, no podent veure al senyor Maura per haver passat el dia al mar.

Rectificació

El senyor Vázquez Mella ha pregat que's rectificassin alguns conceptes que se li atribuïren en el període d'hoys d'ant, en una intervenció que celebrà amb un dels seus redactors, car el senyor Mella no ha emés aquests conceptes.

Se refereix a la rectificació, entre altres coses, que nosaltres no reuclim, en lo referent a que hagi aprovat la formació de la coalició, ja que això no passa d'un projecte que necessita molts detalls abans d'arribar a terme d'aprovació.

La discòrdia dels conservadors

La Joventut Conservadora de Almeria ha arribat al president del Consell el següent telegrama:

Joventut Conservadora de Almeria, en nom del Govern presidit per vicerencia donada de les eleccions contra el gran partit conservador i son il·lustre que Maura, condemna moralment deslleial aquest Govern amb el que romp tota relació política.

La que respectuosament comunico V. E. el president Joventut, Joaquín Navarro.

«La Epoca»

«La Epoca» contesta al senyor Santos Oliva, diu que aquest no ha volgut fer-se el que el partit conservador ha sigut durant deu anys un incondicional assessor del senyor Maura i que no s'ha lograt aconseguir a les masses neutres a la crisi que començament se li ha vingut fent.

Avui, el senyor Oliver s'ha preocupat molt de que se l'hagi anomenat neutre i de la del seu article d'avui en «A B C» en qualificar aquesta calificació.

Està que ho fa i no té hi inconvenient en reconèixer-hi tota la actuació des de donat fins a un incondicional assessor del senyor Maura i que no s'ha lograt aconseguir a les masses neutres a la crisi que començament se li ha vingut fent.

Avui, el senyor Oliver s'ha preocupat molt de que se l'hagi anomenat neutre i de la del seu article d'avui en «A B C» en qualificar aquesta calificació.

Està que ho fa i no té hi inconvenient en reconèixer-hi tota la actuació des de donat fins a un incondicional assessor del senyor Maura i que no s'ha lograt aconseguir a les masses neutres a la crisi que començament se li ha vingut fent.

Avui, el senyor Oliver s'ha preocupat molt de que se l'hagi anomenat neutre i de la del seu article d'avui en «A B C» en qualificar aquesta calificació.

Està que ho fa i no té hi inconvenient en reconèixer-hi tota la actuació des de donat fins a un incondicional assessor del senyor Maura i que no s'ha lograt aconseguir a les masses neutres a la crisi que començament se li ha vingut fent.

Avui, el senyor Oliver s'ha preocupat molt de que se l'hagi anomenat neutre i de la del seu article d'avui en «A B C» en qualificar aquesta calificació.

Està que ho fa i no té hi inconvenient en reconèixer-hi tota la actuació des de donat fins a un incondicional assessor del senyor Maura i que no s'ha lograt aconseguir a les masses neutres a la crisi que començament se li ha vingut fent.

Avui, el senyor Oliver s'ha preocupat molt de que se l'hagi anomenat neutre i de la del seu article d'avui en «A B C» en qualificar aquesta calificació.

I a Catalunya, on se diu que està viva i en acció aquesta corrent, perquè hi ha algunes excepcions que següents distints cercles de les que representen els partits nacionals, que succeï sobre això?

Aquest és el segon fet d'aquell article afirmat per nosaltres. Si examines l'un i l'altre el senyor Oliver s'hauria estavilat la exhibició personal que tant el molesta i que també a nosaltres ens repugna.

Una indemnització

El ministre d'Instrucció pública ha concedit 7.000 pessetes, en concepte d'indemnització pels desperfectes soferts per la seva escultura «Les Il·lusions», a don Miquel Bay.

Denúncia

Ha sigut denunciat el número d'ant de «Espana Nueva».

Mort sopada

A la Direcció de la guada civil, a qual centre havia acudit per a presentar-se oficialment el tinent coronel de la guada civil, don Josep Bognall, s'ha sentit aquest repentinament indisposat.

Les persones que ell es trobaven, l'han vist vacilar un moment i caure tot seguit despitat.

Ha sigut a prestat i s'ha avisat a un metge, el qual no ha trigat en presentar-se. El facultatiu ha reconegut al tinent coronel i ha tractat de reanimar-lo per mitjà d'injeccions, però desgraciadament el senyor Benavella no ha reaccionat, morint als pocs instants.

El senyor Benavella era actualment jefe de la comandancia de la guada civil de Almeria i marxava a Barcelona.

Instancía desestimada

S'ha desestimada l'instancía demanant que's concedís antiguitat per a l'ascens a don Darío Montroig, catedrático del Institut de Reus.

Nomenaments

S'ha nomenat, en virtut de concurs, ajudant numerari de la secció de ciències del Institut de Balears a don Enric Cornejo i Vich.

S'ha nomenat habilitat de la provincia marítima de Palma de Mallorca al comodori de fragata don Ernest Vicente Franch.

Infants

L'infanta Beatriz se traslladarà a Ceuta a fins del prop-venint mes de desembre. Ahi sortirà per primera volta al carrer l'infant don Alfons, fill dels infants don Alfons i donya Beatriz.

El prop-venint dissapte es esperat a Madrid, procedent de París, l'infant don Lluís d'Orleans.

Contra uns acords

L'ajuntament de Puigcerdà en 25 d'agost i 10 de setembre de 1909 prengué dos acords, referent el primer a l'abandó de la conservació i custodia del Passadís i Plaça de Prat i el segon a la supressió i tancament del vial de Ripoll a la Vall dels Llerms, cedint els terrenys que ocupaven els camps suprimits a don Isidor de La Pedraza pel preu de 100.000 pesetes.

Contra tals acords reclamà don Germán Schönbach, alegant que tenia algunes finques que comunicaven amb els camps suprimits. I sol·licità la nul·litat per la seva supressió, apart de que se li privava d'edificar amb fàbrica a dits camps.

L'ajuntament desestimà la reclamació. S'alegava don Isidor de La Pedraza, que Schönbach, davant del governador de la provincia, havia demanat el 1910 desestimà el recurs.

Aplicà el recurrent davant del Suprem i avui s'ha vist el recurs davant de la sala tercera d'aquí al tribunal defensat l'apellat el senyor Millán i combatent-lo el senyor senyor Gólfen i en representació de l'ajuntament de Puigcerdà el senyor La Cierva.

Buixí ofós

El butxí de l'Audència de Madrid ha demanat a continuació al jutge senyor Alvarado, a «Espana Nueva» i a «Las Occurrences», per haver publicat el seu retrat sense el seu consentiment.

Es proposa exigir als demandats una indemnització de danys i perjudicis.

Espanya pitoresca

Tibord Delgado Vivar ha mort repentinament en el safreig núm. 12 de la ribera del Manzanares.

El metge de la casa de socorsos han certificat que la mort fou produïda per la fam.

En el carrer de l'Ave-Maria fou recollit per una parella del cos de sanitat un infante pobre que no donava senyals de vida.

Conduït a la casa de socorsos, els metges de guarda conseqüentment reanimar-lo després de grans esforços.

Co sell aplaçat

El Consell de ministres anunciat per a demà, es celebrerà passat demà, a dos quarts de sis de la tarde.

Visitat

El senyor Dato ha visitat al general Polavieja.

Aquest es troba quasi totalment restablert.

La discòrdia

Murcia. — Al Circul Conservador s'ha reunit la Joventut del partit, amb assistència de tots els socis, acordant, per unanimitat, seguir com sempre adherits als senyors Maura i La Cierva.

Cartagena. — La Joventut Conservadora ha telegrafiat al senyor Dato dient-li que romp totes les relacions polítiques amb el Govern per haver assolit del veto de les esquerres contra el partit conservador.

El President

El president del Consell tampoc ha concoregut aquest matí al seu despatx, perquè ha anat a felicitar a l'infanta Isabel que celebra avui sa festa onomàstica i a més perquè ha sigut cridat per la reina donya Cristina.

Per aquesta raó el senyor Dato ha suspès les audiències que tenia en son despatx de la Presidència.

El subsecretari, qui s'ha encarregat de rebre als periodistes, ha dit que les notícies de Riohondo donen compte d'haver anat tots els obrers al treball, considerant-se per lo tant satisfet el conflicte.

El propietari

La comissió de l'Associació de Propietaris que ahir visità a l'alcalde, ha estat aquest matí al domicili del senyor Dato, conferenciant amb aquest, per a exposar-li la pretensió de que's dexi sense efecte el començament de l'amostr sobre les vinyes.

El president es ha dit que això no és

possible per tractar-se d'un acord municipal però que en lo que resta d'any es procurarà suavitzar l'aplicació de l'acord i que des de primer d'any es procurarà acordar a l'aspiració de l'Associació de propietaris en aquesta matèria.

Del viatge regi

De París no s'han tingut avui noves notícies oficials; sols se sab que'l rei ha assistit a la cassera de Rambouillet.

Lo de Riohondo

El ministre de la Governació ha facilitat al mitjà el següent telegrama sobre la situació del conflicte de Riohondo, que li trasmet el governador.

Huelva. — Sense incidents de cap classe s'han presentat aquest matí al treball prop de 4.000 obrers a les mines, però els de trífeno no ho an fet esperant a que's resolgui l'incident sobre el capítol, de que valgui parlar ahir a V. E. que espero resolre d'un moment a l'altre.

A Huelva espero l'arribada del comissionat que va marxar a Riohondo.

Aquesta tarde, amb l'autorització del governador, se celebrà altre miting a la plaça de toros de Huelva, amb objecte de tractar d'arribar a un acord les dues comissions de Huelva i Riohondo i donar per acabat totalment el conflicte.

Homenatge a l'Azorin

Uns quans admiradors de l'Azorin li dedicaran una senzilla festa el pròxim diumenge. Amb el tren de les 10.30 marxaran a Ayamonte, on se li farà una festa íntima llegat-se guardies d'En Baroja, Machado (Antoni), Ortega i Gasset, Ramón Giner i altres.

L'homenatge té per objecte recordar al públic l'heret que l'Azorin espera un any llarg a la porta de l'Acadèmia.

Els «chupones» valents

Un senyor alemany venia d'una excursió pel Guadarrama, on havia sigut una serp amb dent i un dels toreros. Aquest al veure el reptil començava a córrer saltant bancs i separacions del vego, i un dels va estar a punt de tirar-se a la via per la finestra.

L'alemany recull la serp i tornà a guardar-la en el maleter.

El impertinent no tornava a molestar-lo en tot el viatge.

La «Gaceta»

La «Gaceta» publica: Decret de Gracia i Justícia retutit al repartiment entre les notaries dels instruments públics determinats en els apartats B i C de la regla primera de l'article quart del decret de 26 de febrer de 1903.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

Altre idem idem advocat fiscal de la Territorial de Barcelona a don Josep Elias Esteve i Chafer, fiska de la provincia de Oseca.

Decret de Governació suspèn en tots els seus efectes fins que's procedeixi a la tramitació proposada per la legalitat vigent, el reglament de procediment administratiu en el ram de Governació, aprovat amb caràcter provisional per real decret de 26 d'octubre darrer.

Altre decret nomenant jutge de primera instancia del districte de la Concepció de Barcelona a don Rafael Eno de Aicedo, advocat fiscal de la Territorial de dita capital.

drà una activa campanya de propaganda per provincies, acompanyat d'alguns periodistes il·lustres, i personalitats distingides del partit liberal, per a exposar el programa que desitja desenvolupar en lo futur.

De Catalunya

De Tarragona

El tren lleuger que ha sortit d'aquesta ciutat a les tres de la tarde ha topat a l'estació de Sant Vicens amb una màquina i tres vagons que fien manobres, resultant quinze ferits, que han sigut curats amb medicaments del botiquí de l'estació.

Ha quedat interrompida la via per Tarragona, per haver quedat xafades les màquines i donat material.

Dintre de pocs dies vindrà el nou Arquebisbe, avui bisbe de Jaca.

El Marroc sagnant

Un accident

Rincón de Medici. — A l'edificació cinescortons per les altes de Benkarich, Laidien i altres punts, un dels, tripulat pel capità Moreno, al passar sobre Mogote, se li va parer el moment i va començar a plançar violentament, temen-se una catàstrofe, però una astuciosa maniobra de l'aviador ha lograt l'aterratatge, amb alguna violència, resultant irreparablement il·les el capità Moreno.

Moltes persones han sortit corrent cap a la part esquerra del riu Martín, que és on ha aterrat l'aviador, suposant que li havia ocorregut una desgracia. Els més suposaven que l'aviador enava pilotat per l'infant Alfons.

El coronel Vives, que pilotava un altre aeroplà, s'ha aprofitat al lloc de l'incident ha preguntat al capità si li havia ocorregut quelcom, i el veure que no havia sigut cap dany ha seguit el seu vol.

6 morts i un ferit

Ceuta. — A l'intentar una descoberta la quarta companyia del primer batalló del regiment del Serrallo a les immediacions de la posició de Azia, es separaren un cubo i el rest de la força entrà un fort combat essent ferits dos soldats més. El cap Alfons Verdú Brown i el soldat Josep Esteve Martí, també ferits, següent després de valerosament, arribant al cos a cos, car els moros, al veure's ferits, sortiren del seu amagall i es volaren.

Poc després arribaren forces d'auxili. Els agressors al veure's les forces tornaren a emprendre el tiroteig, però la força logrà dispersar-los, sens que's moros conseguís emporinar-se ni un cartutxo.

Les forces d'auxili reculliren les baixes que eren els soldats Ferrán Giner, Francisco Martín, Josep Torres, Francisco Brando i Francisco Agüero, tots pertanyents a la quarta companyia del primer batalló del Serrallo. Els cadàvers foren conduïts al fort.

També foren conduïts, ferits, el cap Alfons Verdú i el soldat Josep Esteve Martí. Aquest últim morí moments després a conseqüència de les ferides greus que sofri en la lluita.

De Rabat

Tánger. — Comuniquen de Rabat lo següent:

El nostre representant consolar don Carlos Arjona, acompanyat de la seva esposa i el seu fill i un fill del cònsol d'Anglaterra i del mege espanyol doctor Agüero, retornaven de Kaira, on havien estat fent frapsos, havent anat a presentar un consens hipotècari. Quan el cònsol i els seus acompanyats arribaren a la porta de Salé, amb el propòsit d'entrar a Rabat, ja trobaren tapada la columna de la guarda senyegada, que conforma a lo acostumat en aquests casos, fos obrer la porta. La resposta fou negativa i acompanyada d'insults impossibles de transcriure.

El senyor Arjona, fent valer la seva qualitat de cònsol, pregà que fos cridat el guàrdia de la guarda. A aquest requeriment contestaren els senyegats moresos que li fessin un dels seus acòs de agredir amb la bota.

Donat això lloc a una escena desagradable, presenciada pel fill del senyor Arjona, not de cura tal, que impruvisament, havent anat a presentar un consens hipotècari, quan el cònsol i els seus acompanyats arribaren a la porta de Salé, amb el propòsit d'entrar a Rabat, ja trobaren tapada la columna de la guarda senyegada, que conforma a lo acostumat en aquests casos, fos obrer la porta. La resposta fou negativa i acompanyada d'insults impossibles de transcriure.

El senyor Arjona, fent valer la seva qualitat de cònsol, pregà que fos cridat el guàrdia de la guarda. A aquest requeriment contestaren els senyegats moresos que li fessin un dels seus acòs de agredir amb la bota.

Donat això lloc a una escena desagradable, presenciada pel fill del senyor Arjona, not de cura tal, que impruvisament, havent anat a presentar un consens hipotècari, quan el cònsol i els seus acompanyats arribaren a la porta de Salé, amb el propòsit d'entrar a Rabat, ja trobaren tapada la columna de la guarda senyegada, que conforma a lo acostumat en aquests casos, fos obrer la porta. La resposta fou negativa i acompanyada d'insults impossibles de transcriure.

El senyor Arjona, fent valer la seva qualitat de cònsol, pregà que fos cridat el guàrdia de la guarda. A aquest requeriment contestaren els senyegats moresos que li fessin un dels seus acòs de agredir amb la bota.

Donat això lloc a una escena desagradable, presenciada pel fill del senyor Arjona, not de cura tal, que impruvisament, havent anat a presentar un consens hipotècari, quan el cònsol i els seus acompanyats arribaren a la porta de Salé, amb el propòsit d'entrar a Rabat, ja trobaren tapada la columna de la guarda senyegada, que conforma a lo acostumat en aquests casos, fos obrer la porta. La resposta fou negativa i acompanyada d'insults impossibles de transcriure.

El senyor Arjona, fent valer la seva qualitat de cònsol, pregà que fos cridat el guàrdia de la guarda. A aquest requeriment contestaren els senyegats moresos que li fessin un dels seus acòs de agredir amb la bota.

Donat això lloc a una escena desagradable, presenciada pel fill del senyor Arjona, not de cura tal, que impruvisament, havent anat a presentar un consens hipotècari, quan el cònsol i els seus acompanyats arribaren a la porta de Salé, amb el propòsit d'entrar a Rabat, ja trobaren tapada la columna de la guarda senyegada, que conforma a lo acostumat en aquests casos, fos obrer la porta. La resposta fou negativa i acompanyada d'insults impossibles de transcriure.

El senyor Arjona, fent valer la seva qualitat de cònsol, pregà que fos cridat el guàrdia de la guarda. A aquest requeriment contestaren els senyegats moresos que li fessin un dels seus acòs de agredir amb la bota.

Donat això lloc a

GRAN EMPRESA FUNERARIA

Societat Anònima

40 Sucursals amb telèfon
a Barcelona i pobles
agregats

Enterros des de el més
sumptuós al més modest;
d'aquets des de 25 ptes.

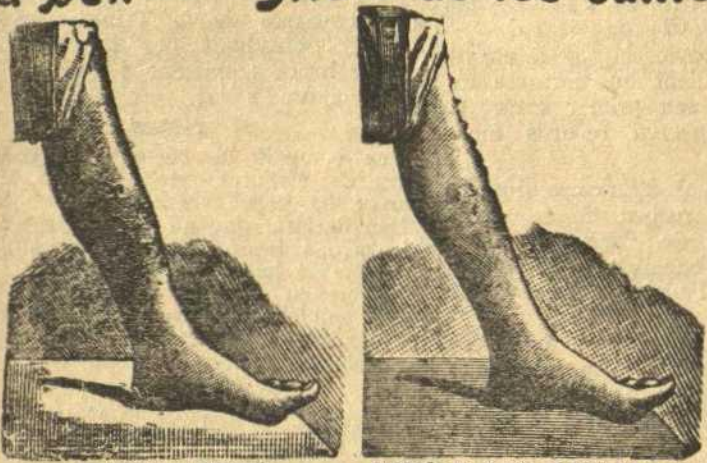
Central: Rambla Catalunya, 29 - Telèfon 397

allers, fàbrica i cotxeres: CAMPO SAGRADO, 24 - Telèfon 2.691

Estufa de desinfecció, portàtil a domicili, única a Barcelona

Descobriments sensacional

CURACIÓ DE LES MALALTIES DE LA PELL
Y TAMBE DE LES LLAGUES DE LES CAMES
La pell - Mals de les cames

ABANS DE LA CURACIÓ **DESPRES DE 15 DIES DE TRACTAMENT**

Havem senyalat als lectors d'aquest periòdic el descobriment sensacional del senyor RICHELET, apotecari y químic a Sedán (Fransa), en lo que toca a les malalties de la pell. Heus aquí la llista d'aquestes malalties que han estat curades després d'alguns dies per aquest tractament meravellós.

Escuma, brians, impetigos, acnes, sarpallits, prurigos, rojors, sarpallits tarinicosos, sycosis de la barba, picors, varices, llagues varicoses y eczemas varicosos de les cames; malalties sifilitiques.

Aquest meravellós tractament exerceix sa acció tant sobre'l lloc ont se localitza'l mal, com sobre la sang, que després d'alguns dies, se troba transformada y purificada.

Tots els assaigs han tingut bon èxit, y no ha sobrevingut mai una recaiguda després de la curació.

El preu del tractament es proporcionat a totes les condicions de la fortuna. (Hi ha també un tractament pera nois de tres fins a setze anys.)

El senyor RICHELET acaba d'instalar dipòsits a totes les farmacies y drogueries d'Espanya.

Un follet, en llengua castellana, tractant de les malalties de la pell serà enviat gratuïtament pels dipositaris a totes les persones que'l demanin.

Pera obtenir també gratuïtament aquest follet n'hi ha prou ab dirigir-se

L. SR. L. RICHELET, 13, RUE GAMBETTA, SEDAN (FRANSA)

BARCELONA.—Santors Vicens Ferrer y Cia, drogueria; farmacia y drogueria y la seva sucursal.—Santors Vilas de J. Vidal y Reas, Moncada, 21, farmacia y drogueria y les seves sucursals.—Doctor Andrau, Rambla de Catalunya, 60, farmacia.—Santors Uraca y Cia, Moncada, 20, drogueria; Santors An. Moncal, Força de l'Angel, 14, drogueria.—D. Josep Segal, Patallera, Rambla de les Flors, 4, farmacia. (Centre d'especialitat).—D. Viladot, farmacia.—D. Antoni Serra, farmacia.

Preus de subscripció:

Barcelona el mes 1'00 Ptes.
Espanya trimestre 4'50
Estranger 9

El : Poble : Català

Diari Federal Nacionalista Republicà

Butlletí de subscripció

Don _____

de _____ carrer _____ núm. _____

se subscriu per un trimestre començant el dia _____ de _____

de _____

FIRMA _____

NOTA: Per a subscriure's enviar el present butlletí a l'Administració d'EL POBLE CATALÀ, acompanyant l'import de la subscripció en lliurança de fàcil cobrament.

El A. B. C. Hospital, 121

Màquines per a cosir, garantides

Des de 30 pessetes

Accessoris i reparacions

MARIN - OPTIC

Graus assortits en gales y lentes de cristall de

roca de primera classe, a 6 pessetes. Lentes

d'aigua cristall insuperable. Preus reduïts. Se

serveixen amb exactitud y rapidesa els encar-

regs dels senyors miradors y oculistes. — Se ga-

rantissen els objectes.

ARCS, 3 JUNTA LA PLASSA NOVA

Viril Alexandre

Cura l'IMPOTENCIA o debilitat sexual ja ha sigui per abusos o per l'edat. — Descont. col·lecta. SEGALÀ, RAMBLA DE LES FLORS, NUMERO 4

FORA PÈL MOIXI

El POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en poca minuts el pèl de qualsevol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita'l cutis. Aquest depilatori es el més usat pels senyors que traguin pèl moix (vells) a la cara y braços, para que al pèl destruït, 2'50 ptes. — Si envia certificats per correu, 3'50 ptes. Molt o segells de correu UN POTS, 1'50 ptes. Molt o segells de correu

Farmacia Borrell
CONTE DE L'ABALY CARRER NOU, NUMERO 32 - BARCELONA

DINER en 1.ª hipoteca i sobre valors des de 3 per 100 anual, en lletres a propietaris, industrials i comerciants des de 1/10 per 100 al mes.

DINER en 2.ª hipoteca, sobre fruits pautats i rendiments, i sobre gèneros, pianos, carruatges i tota garantia que convengui. Rambla de Santa Mònica, 4, entresol.

Gramofons, discos i rotlles autoplans
COMPRE, CANVI I LLOGUER
New-Phone. Amples 35 llumens i sucursal Plaça Trilla, 4, 1.ª planta

Esqueles mortuories

SE ROBBEN

A l'Administració

des de les 10

de la nit

A l'Impremta

des de les 10

de la matí

PREUS Y TABLAU, SEGONS CATALEG

ENOFOSFORINA SERRA

Tónico - Reconstituent - Remineralitzant

Milers de curacions obtingudes

Tos-Refredats-"Tisis"

Curació radical i segura prenent el Terinhol, 5 ptes. frasc

ESTOMECA, COR content, usant la

Punts de venda: Dr. Segalà, Rambla de les Flors, 4; Dr. Serra, Pelai 9; Vda. Alsina, Passatge del Crèdit, 4; Vicens Ferrer; Uriach; Dr. Andreu; Farmacia de la Creu, Escudellers, 75; Viladot; Vidal i Ribas, Sepúlveda, 170, etc.

amb els remeis de fama mundial

Dolor - Reuma - Gota

Cura segura amb l'ús de la Reumaticina, 4 i 3 ptes.

Digestolina, i parlareu així. - 5 pessetes

Torna la robustesa, Palegria, la vitalitat i totes les forces perdudes ja sigui per un excés de treball mental o bé per altres causes
A. Serra, Pelai, 9